

עפ"ג (ירושלים) 52646-03-18 - פלוני נ' מדינת ישראל

עפ"ג (ירושלים) 52646-03-18 - פלוני נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עפ"ג (ירושלים) 52646-03-18

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[12.12.2018]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 7.2.18 בת"פ

23976-06-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקופת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. המערער נדון לשני חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, למאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות.

2. ואלה המעשים: בתקופה הרלבנטית לאישום, היו המערער והמתלוננת בני זוג החיים בנפרד, הורים לשני ילדים משותפים והמתלוננת היתה בהיריון מתקדם. ביום 2016, לאחר שהמערער צרך אלכוהול, החל ויכוח בינו לבין המתלוננת, במהלכו צעק המערער והמתלוננת נעלה עצמה בחדר השירותים. בצאתה משם, השתולל המערער בבית וטרק דלתות. המתלוננת אמרה לו שבכוונתה להתלונן במשטרה ויצאה את הבית. המערער הלך אחריה ואמר לה כי יאמר במשטרה שהיא הרביצה לו והיא תיכלא. בסמוך לתחנת המשטרה, תקף המערער את המתלוננת בכך שדחף אותה לרצפה וגרם לה לחבלות. לאחר מכן, המערער הרים את המתלוננת מהרצפה, ולאחר שעמדה על רגליה, הכה אותה בבטנה ואמר לה "הרסת לי את החיים עם שלושה הריונות". שני שוטרים שהבחינו במתרחש הגיעו למקום, המערער סירב לעיכוב ופנה לעזוב את המקום, אחד השוטרים הודיע לו כי הוא עצור, והלה התנגד למעצרו, ובעוד השוטרים מרתקים אותו לרצפה, בעט המערער ברגליו לעברם עד שנאזק. לאחר מכן, כשהובל המערער לתחנת המשטרה, סירב ללכת באופן עצמאי. טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בעבודות שירות וטוען כי בית משפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה, החמורה במקורה בהתבססות על טעות עובדתית, לפיה בית משפט ייחס למערער נסיבות מחמירות שנמחקו מכתב האישום המתוקן וקבע כי המערער הכה את המתלוננת במכות אגרופ בבתנה וכי פעולה זו יכלה לגרום לנזקים קשים לאם ולעובר. הסנגור טוען כי מכות האגרופ נמחקו מכתב האישום המתוקן וברי כי מדובר בנסיבה מחמירה. עוד נטען כי מעשיו של המערער כפי השוטרים מצויים ברף הנמוך של עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ולא פגיעה ברמה בינונית עד גבוהה, כפי שקבע בית משפט קמא. הסנגור טען כי יש לתת משקל גבוה יותר להמלצת שירות המבחן ולכך שההליך השיקומי ועבודתו החדשה של המערער יפגעו כתוצאה מהטלת עונש של עבודות שירות למשך חודשיים. כמו כן, יש להתחשב במעצרו המלא והממושך של המערער במשך כחודש ובתקופה הארוכה בה שהה במעצר בית ובתנאים מגבילים אחרים. לעמדת הסנגור, מתחם העונש מתחיל ממאסר על תנאי ויש לקבוע את עונשו של המערער ברף התחתון. עוד נטען כי הסכמת המשיבה לחריגה ממתחם הענישה בשם שיקולי שיקום מדברת בעד עצמה ומצדיקה את קבלת הערעור. בנוסף, המערער הביע חרטה על מעשיו, כיום הוא משמש אב לשלושה ילדים קטנים, הוא בחר לעבור הדרכה הורית ולקבל טיפול אישי בשירות המבחן גם ביחס לצריכת אלכוהול. לפיכך, יש להעדיף בעניינו את האינטרס השיקומי ולבטל את עונש המאסר בעבודות שירות. הוסף כי המערער מגדל את שלושת הילדים המשותפים והוא משמורן בלעדי, מקבל טיפול והנחיות לטיפול הורי וגם הילדים נמצאים בטיפול. כל רצונו לגדל את ילדיו. המערער איזו זקוק יותר להרתעה, וכאמור, המערער היה עצור חודש ולאחר מכן במעצר בית. הילדים הנם בני שנתיים, שש ושמונה. המערער עובד, מדובר במקרה חריג בנסיבותיו. צו המבחן שהוטל עליו הנו העונש הראויה משמש כלי למעקב ופיקוח. ב"כ המשיבה טענה כי כל טענות המערער הובאו בחשבון על ידי בית משפט קמא שחרג באופן משמעותי מהמתחם. המעשים חמורים וקשים. המערער אמנם החל בהליך טיפולי אך שירות המבחן ציין כי המערער זקוק להצבת גבולות. וכן, ניתן במסגרת עבודות השירות להתחשב לעניין שעות ביצוע ונסיבותיו האישיות. ההליך השיקומי לא ייפגע גם אם יבוצעו עבודות השירות. על כן יש לדחות הערעור. תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1985, פרוד מהמתלוננת, אב לשלושה ילדים המתגוררים עמו והוא משמש להם משמורן יחידי, עובד בעסק משפחתי תוך קושי לשמור על רצף תעסוקתי, בעברו הרשעה משנת 2012 בעבירות אלימות ואיומים כלפי עובד ציבור, בגינה נדון לשישה חודשי עבודות שירות. המערער הודה במיוחס לו בכתב האישום דנן ואמר כי היה נתון תחת השפעת אלכוהול, וכי גם כיום הוא צורך אלכוהול. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסי התנהגות אימפולסיביים ונטייה לפעול באופן אילם במצב לחץ, וכי יחסי המערער והמתלוננת מתאפיינים בתלות, חוסר יציבות ובקשיי היפרדות. המערער שולב בטיפול במרכז יום "+++", שהופסק נוכח אי עמידתו בגבולות המסגרת והיעדרויות חוזרות. המערער התקשה להתחייב לתקופת טיפול מחודשת. בהמשך שולב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן ובטיפול פרטני וכיום מגלה הבנה ראשונית לבעייתיות שבדפוסיו האלימים. כמו כן, המערער נעזר בגורמי הרווחה לצורך הדרכה הורית ושיפור תפקודו האבהי. הומלץ על צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 200 שעות.

דיון

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה. כמו כן, יש להביא במכלול השיקולים לקולה את היותו של המערער משמורן לשלושת ילדיו הקטנים ואת ההליך השיקומי בו החל. בית משפט קמא התחשב בשיקולים אלה ובגינם חרג לקולה ממתחם הענישה הנוהג בעבירות של אלימות במשפחה. בית משפט קמא פירט בגזר הדין את הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה כתוצאה ממעשיו החמורים של המערער, אשר הכה את בת זוגו בעת שהיתה בהיריון מתקדם ובמצב פגיע, בפומבי ובתעוזה רבה בהיותם בסמוך לתחנת משטרה ולנוכחותם של שוטרים. המערער ביצע את המעשים בהיותו תחת השפעת אלכוהול, באופן המהווה נסיבה לחומרה לביצוע העבירות. כמו כן ובהמשך ישיר למעשים אלה, הביע המערער תוקפנות בוטה כלפי השוטרים והעדר מורא מהחוק. במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, הכלל הוא כי על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, שלפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בן משפחה ישלם מחיר משמעותי על מעשיו על מעשיו. העונש צריך להלום לא רק את חומרת המעשים, אלא גם לבטא את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשים כאלה בעתיד (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (2012)). לחובת המערער נזקף גם עברו הפלילי וקיים גם סיכון מצדו להישנות האלימות כלפי המתלוננת, שחרף פרידתם, הם עודם נשואים והיחסים ביניהם מתוחים באופן שהצריך התערבות שיפוטית מצד בית המשפט לענייני משפחה. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם ולהקל עם המערער מעבר להקלה לה זכה.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ט, 12 בדצמבר, 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.